

v Ljubljani o šolskem letu 1893/94. Na svetlo dal c. kr. direktor Ivan Šubic. V Ljubljani 1894. Založili c. kr. obrtni strokovni šoli. Natisnila Ig. pl. Kleinmeyr & Fed. Bamberg. Str. 38. — Zanima nas najbolj slika „lesenega stropa iz l. 1638. v Kranju“ iz iste hiše, iz katere so bila v lanskem izvestju narisana vrata. Učencev je bilo koncem leta 109, učenk pa 57.

Ruska književnost.

(Priobčil V. Bučar.)

Materiali dlja slovarja drevne-russkago jazika po pismenim pamjatnikam. (Tvarina za slovar staro-ruskega jezika po pismenih spomenikih.) Trud I. I. Sreznievskago. T. I. A. — K. Spb. 1893.

Proti koncu preteklega leta so izdali prvi snopič velikega dela pokojnega akademika I. I. Sreznievskoga. Tvarino za to delo je nabiral celo drugo polovico svojega življenja. Najprej čitamo predgovor, v katerem nas seznanja s postankom in nadaljevanjem celega dela. Slovar je bil začet koncem 40. leta. Najprej je mislil Sreznievski sestaviti slovar k posameznim rokopisom, kakor so delali tudi drugi. Tako je n. pr. A. N. Pipin sestavil slovar za novgorodski rokopis, P. A. Lavrovskij za novgorodski in pskovski letopis; U. G. Černiševskij za ipatevski rokopis itd. Popolni slovar dovršiti je sklenil še-le v petdesetih letih. A še takrat ni bil gotov načrt tega dela: ni bilo še rešeno vprašanje, iz kakih spomenikov bi jemal besede: ali samo iz ruskih ali tudi iz jugoslovanskih spomenikov? Deset let poznej je bil dovršen načrt. Sreznievski je mislil jemati tudi besede iz sedanjega jezika. Določeno je bilo, da bo jemal slovar besede iz spomenikov XI.—XIV. veka vse brez izjeme in ob jednom vse, kar pojasnjuje besede; spomenike XV.—XVIII. veka pa da bo porabljal za pojasnjevanje staro-ruskega jezika. Izpisovalo se je jako previdno in natančno, da se je tako pokazal jezik ruskega naroda v XIV. in XV. veku. Zgodnja smrt ni dala Sreznievskemu izpolniti, kar je namerjal. Slovar je ostal nedovršen. „Akademija nauk“ je dala to delo nadaljevati in I. del tiskati po načelih Sreznievskoga.

V. L. Veličko je izdal dve zbirki pesmij: **Vo-stočne motivi**, drugo izdanje in **Vtoroj sbornik stihotvorenij**. Pesmi so satirične, a niso hude in ostre.

Stihotvorenija i pisma A. V. Kolcova, izdanija pod redakcieju A. J. Ljaščenska. Sbiografič. očerkom i primječanijami. Spb. 1893. — Dela A. V. Kolcova so končala vrsto ruskih pisateljev, katera so bila priložena listu „Sjever“-ju l. 1893. Ta izdaja je veliko boljša od vseh dosedanjih tega slavnega ruskega pesnika. Urednik je imel na razpolago veliko rokopisov, kateri so lastništvo imperatorske javne knjižnice; P. I. Daškova in V. J. Isajeva. Ljaščenska je vse to dobro porabil in tako napravil najboljši tekst del A. V. Kolcova. V opazki so najvažnejše varijante. Pridejana so pisma A. V. Kolcova, katera so sedaj prvič zbrana v jedno zbirko.

Na dobruju pamjat iz russkih pisatelej. Kniga dlja semejnago čtenija. Sostavljena L. P. Nikiforovim. Moskva. 1894. — Nikiforov je izdal to zbirko v dobrodelne namene. Izbral je sestavke in pesmi boljših pisateljev. Izmed pisateljev naše dōbe so najbolj zastopani: L. Tolstoj, D. Mamin-Sibirjak, Apuhtin, Drožin i. dr. Vsi živeči pisatelji so poslali sestavke, ali so dovolili, da se že natisnjeni pretiskajo.

I. Salov je izdal povest iz petrograjskega življenja z naslovom: **Njutnij ugolok**.

N. Karačebkskij: **Gospodin Arskov** in P. V. Bezoluazov zgodovinski roman: **Ženih dvuh nevjest**.

Pjesmi russkago naroda. Sobrani v gub. Arhangeluskaj i Oloneckoj v 1886 god. Zapisali: M. Istonin i O. Ljutš. Spb. 1894. — Ta knjiga ima narodno rusko poezijo, zbrano v l. 1886. od komisije, poslané v severne gubernije na troške carjeve. Obiskali so 35 mest in zapisali 183 pesem. Namen komisije je bil zapisavati stare pesmi; novejših pesem, katere so namreč razširjene sedaj, nahajamo prav malo. Škoda, da so pesmi izdane skoro brez pojasnila. Na podlagi dobrega poznavanja je dokazal Istonin, kakor so trdili tudi že prej, da pri Rusih pada narodna pesem.

U m e t n o s t.

Glasba.

Slovenske narodne pesmi harmonizoval in za koncert priredil Mat. Hubad. Založila „Glasbena Matica“ v Ljubljani 1894. Lastnina „Glasbene Matice“. Vsako pomnoževanje je po zakonu prepovedano. Partitura in glasovi se dobivajo pri „Glasbeni Matici“ v Ljubljani. Cena: partitura s šestimi glasovi à 1 gld. 20 kr., posamezni glasovi

à 10 kr. — „Glasbena Matica“ je sicer izdala že mnogo narodnih pesmij, vendar zasluđuje ta zbirka posebno pozornost. Dočim se v prejšnjih zbirkah kaže narodna pesem v svoji prirodni prostosti, prirejena je tu za umetno izvežban zbor. Seveda mora pri tem narodna pesem kot taka nekaj izgubiti: pri vsakem glasu se čuti osební čút uglasbovalca, in zato se te skladbe ne morejo imenovati čista last narodova. Vendar je jedro pesmij skoro